

Publicerad 2013-07-15 12:43 av Jerry Linder

En saga är det, men varför inte. Något håller på att hända när det är flera grisar kring en ho än det finns plats; jag menar Stockholm. En led från huvudstaden till Nådhammar, Arlas källa kan visa vägen..

I pilens riktning...

Ateljé Jerry Linder

MilkriverUniversity.se

AkterKastellet.jerrylinder.se

Moffas@Spray.se

+46 0707 534 539

Tänk om...!

Mina tankar om en pilgrimsfärd från S:ta Clara Kyrka mot Mejerigårdarna i Vårdinge har tagit en helt ny vändning. Det stod klart för mig när jag tänkte över vilken väg Hildemar på Nådhammar, han som står som grundare av Arla tillsammans med sin bror Wilhelm, riktade mjölkströmmen från säterierna i Vårdinge socken. När tågen började gå förbi Mölnbo station från vändpunkten i Sparreholm år 1861 passade han på att lasta mjölken vid stationen i Mölnbo och hämta den vid Norra Bantorget i huvudstaden, där man hade sin lastplats på en stor tomt mellan Torsgatan och Dalagatan, där man sedan hade sitt huvudkontor tills man gick upp i MD Foods, ett danskt företag, och blev Arlafoods.

Inte nog med det... huvudstaden exploderade vid den tiden. Folk från när och fjärran miste sina arbetsuppgifter då ångmaskinen kom till heders i jordbruket. Maskinerna ställdes upp i tätbebyggda samhällen och drog arbetskraften till de fabriker som kapitalisterna byggde; och skapade en helt ny kultur i vårt avlånga land. Från jordbrukssamhället till industrisamhället...

I Södertälje byggdes fabriker där man tillverkade maskiner för mjölkhanteringen, och eftersom tågen gick längs banan till Södertälje och vidare mot Stockholm kom arbetskraften utifrån och in mot fabrikena.

Därför tänker jag mig en läroanstalt i Vårdinge som jag skämtsamt kallar MilkRiverUniversity, en mängd bloggar på nätet som beskriver Vårdinges storhet under Hildemar Lidholms tid. För att nå ut till backpackers och andra ungdomar som kan tänka sig att immigrera till den här delen av jordklotet skriver jag en story om barnen som växte upp i Hildemars skugga: Anna i Oxviken, Johannis från Orrlöt och Hanna-Vanna i Svartputten, samt vandringsmannen Ulrik i Dalen; jag tror det blir en musical, en bok i alla fall, med många kapitel på nätet...

Ett smakprov på mina formuleringar kan du få om du går in på: <http://WahlingeMarket.blogspot.com> där du finner mina romanfigurer. Men det börjar inne i stan (Södertälje) på ett fik som Vatt-Annas dotter driver. Det heter Syrrans Café rätt och slätt, och ligger i det gamla trähuset mellan Kanalen och Kyrkan intill Stora Torget. Det är där de träffas med sina respektive, och det är där deras berättelser blir offentliga genom att Vatt-Annas son, Aron, eller som hans mor säger: - Amoralen, som hon inte är helt säker på om det är prosten, som för övrigt sitter med till bords på fiket, eller om det är mjölkpatron, som är hans far. Det är

amoralen som först har tankar om en teater, den man idag känner igen som ÖkneboHäradsteater.

Mjölkipatron har fått Nordstjärneorden och kallas även Riddaren Hildemar Lidholm, och det klart att det ligger nära till att något sammanträffande mellan hans unga mor, Anna, och han kunde ha inträffat i Mjölkrummet, det var ju så förr i tiden. Men det kan även vara den unga kandidaten som hon träffade några varma sommarkvarnar när man trampade i höet på skullen. Något hände där under StoraGranen nere vid sjön...där färjan gick över från Sandviken till Tvetabergs ägor.

Sålunda har allt vänt i mitt arma huvud och det är en strid mellan Moffa och hans antagonist Kamrern; vi får se vem som vinner. När det hela är klart åt vilket håll pilen pilar iväg med vår Pilgrimsfärd kommer Fridolin, som är talesperson för båda, att höra av sig...

Förmodligen kommer ABBE´S/Vårdinge/Mölnbo att bli en turiststation varifrån alla vandringar går ut i världen, på samma sätt som mjölken från Mejerigårdarna en gång nådde Världens Barn.

Det är Pilgrimsfärderna och MoffaFridolinsMellanMjölksSafaries, samt båtturer på Flodområde 63, för att inte tala om General Pedals cykelvägar med cykelstationer här och där så att man kan kombinera olika turer. Naturligtvis finns också idén om Kalleblomqvistare med GPS med i spelet, ett bra sätt att umgås över generationsgränserna.

En titt på klockan och du rusar iväg; ett möte, en måltid, eller bara något som du själv hittat på. Och så frågar du när allt detta skall bli färdigt; jag svarar: - Aldrig kanske... kanske nån gång, eller nästa år, vad vet jag? Det är förmodligen inte det som är det viktiga, men alla dessa nedtecknade tankar kan ge upphov till andra tänkares tankar; viktiga för framtidens barn.

Nu står jag mitt mellan förr och framtiden, och jag tror att det är viktigt, nej jag vet att det är viktigt att ha historien med mig när jag fattar beslut. Därför har jag lagt ut allt detta som nu finns här på nätet... och det kommer mer, det vet jag bestämt, eftersom jag vet hur det har varit förr. Det kliar i fingrarna, och lusten att lära är stor; därför ses vi igen, här en annan gång...på leden...

- Men pilen då? ropar Moffa.

- Tidspilen går aldrig bakåt, säger Kamrern, men...

- Jag kan säga er, säger Fridolin tvärsäkert, angående pilgrimsfärden, vänd om, det är tvärt om nu, utvecklingen vänder pilen runt och tillbaka till landet där det finns plats för barn att leva ett sunt liv tack vare goda investeringar och en gammal genuin kultur...